

тази къща, та не може да я остави. Ако рече нѣкой пѣтъ да я остави, трѣбва да намѣри купувачи, кому да я продаде, не може безъ пари. При днешнитѣ условия не можешъ да отидешъ никждѣ безъ пари. Въ Америка не можешъ да отидешъ безъ пари; въ Германия не можешъ да отидешъ безъ пари; въ никое село даже не можешъ да отидешъ безъ пари. И безъ хлѣбъ никждѣ не можешъ да отидешъ.

Вие ще ми кажете, че това сж обикновени нѣща въ живота, но трѣбва да знаете, че-обикновенитѣ нѣща въ живота именно не сж разрѣшени. Вие трѣбва да разрѣшите обикновенитѣ въпроси. Нѣкои хора казватъ: ние не трѣбва да бждемъ много учени. Не, обратното е вѣрно: много учени трѣбва да бждемъ. Не трѣбва само учени да бждемъ, но съвършени трѣбва да бждемъ въ училието си. Не трѣбва да знаемъ всичко, азъ това не твърдя, но съвършени трѣбва да бждемъ въ училието си, а то значи: онова, което знаемъ, трѣбва да го прилагаме. Онзи поетъ, който пише, не трѣбва само да поетизира, не трѣбва да разбира само външната страна, само ритъма на поезията, какъ да съпоставя думитѣ въ стихове и куплети, но въ него трѣбва да има идея. Ако той напише: „Висини небесни, дълбини черни“, т. е. висини небесни, въ които доброто расте, и дълбини черни, въ които мъки се бератъ, има ли тукъ нѣкаква поезия? Идея има, разбира се. Та казвамъ: важно е онова, което знаемъ. И ако знаемъ нѣщата ние, нѣма да се смущаваме. Слѣдователно Христосъ казва: „ще ви научи“. Кой? Нѣма да подигамъ този въпросъ. Всѣки отъ васъ